

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **K. H.**, zastoupeného Mgr. Vladimírem Churcevem, advokátem, sídlem Kolínská 1964/12, Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2021, č. j. KrÚ 86150/2021/ODSH/15, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 19. 5. 2022, č. j. 66 A 10/2021 - 77,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Městský úřad Holice (správní orgán I. stupně) uznal dne 27. 7. 2021 žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, kterého se dopustil překročením nejvyšší dovolené rychlosti na pozemní komunikaci stanovené na 90 km/h o 44 km/h po odečtení odchylky. Odvolání žalobce žalovaný zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích. Krajský soud žalobu neshledal důvodnou a zamítl ji.

[3] Krajský soud shrnul podmínky dle § 84 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, za jejichž splnění lze projednat přestupek v nepřítomnosti obviněného. Totožně jako správní orgány dospěl k závěru, že žalobcova omluva z ústního jednání nebyla náležitá. Správní orgán obdržel omluvu v den jednání dne 20. 7. 2021 (odeslanou o dva dny dříve). Je v ní uvedeno, že se žalobce omlouvá z nařízeného jednání a je přiloženo rozhodnutí lékaře o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 13. 11. 2019 s pracovní neschopností od téhož dne. Takovou omluvu nepovažoval krajský soud za

včasnou, neboť žalobce o své pracovní neschopnosti věděl již v době doručení předvolání dne 9. 7. 2021. Zároveň z omluvy nevyplývá, že by jejím důvodem byl úraz ze dne 16. 7. 2021, jak žalobce následně tvrdil v odvolání. I tento důvod omluvy mohl žalobce doložit již s omluvou zaslanou před jednáním, případně dodatečně po uskutečnění jednání v jeho nepřítomnosti. Žalobce měl časový prostor 7 dnů před vydáním rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Zároveň žalobce netvrdil žádné skutečnosti, pro které by takto postupovat nemohl, a bez jakékoliv relevantního důvodu lékařskou zprávu prokazující úraz ze dne 16. 7. 2021 doložil až v odvolacím řízení téměř o dva měsíce později. Soud neshledal omluvu jako včasnou, nebylo proto třeba hodnotit důvod omluvy. S ohledem na obsah správního spisu (dřívější rozhodnutí o jiném přestupku, v němž je popsáno, jak se žalobce opakovaně omlouval z nařízených ústních jednání) však podotkl, že lze nabýt dojmu, že neúčast žalobce u jednání je součástí obstrukční taktiky s cílem mařit průběh správních řízení.

[4] Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku porušení práva seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Žalobci bylo doručeno předvolání, v němž byl také poučen o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve lhůtě 5 dnů po konání ústního jednání. Při ústním jednání již nebyl správní spis doplňován o žádné nové podklady, pouze stávající podklady byly provedeny zákonem předvídaným způsobem k důkazu. Soud nepovažoval za případné odkazy žalobce na související judikaturu, neboť pochybení vytýkaná správním orgánům v odkazované judikatuře se se skutkovou stránkou posuzované věci zcela mýjí.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[6] Stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, neboť krajský soud nevysvětlil, proč je stěžovatelem v žalobě citovaná judikatura (rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ads 332/2019-40 a č. j. 7 As 9/2009-66, usnesení Nejvyššího soudu spis. zn. 2 Cdon 1027/96) na jeho věc nepřiléhavá. Omezil se pouze na obecné konstatování, že se mýjí se skutkovou podstatou věci, což dle stěžovatele není dostatečné.

[7] Dále stěžovatel nesouhlasí s posouzením včasnosti a důvodnosti jeho omluvy z ústního jednání. Měl za to, že omluva ze zdravotních důvodů na základě rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti je dostatečná a bude postačovat. Správní orgán měl stěžovateli oznámit neakceptaci omluvy případně si od něj vyžádat dosvědčující doklady (rozsudek ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 As 11/2013-37). Stěžovatel se o neakceptaci omluvy dozvěděl až po doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a následně v odvolání předložil lékařskou zprávu prokazující úraz. Soud se nevypořádal se skutečností, že důvodem pro omluvu nebyla pracovní neschopnost z 13. 11. 2019, která byla v době konání stále platná, ale úraz ze dne 16. 7. 2021. Stěžovatel neměl možnost zaslat lékařskou zprávu, jelikož předpokládal, že bude nařízeno nové ústní jednání, při němž zprávu předloží. V této souvislosti odkazuje na rozsudek ze dne 17. 10. 2018, č. j. 3 As 248/2017-37.

[8] Stěžovatel dále namítá, že nemohl vědět, že mu běží lhůta na seznámení se s podklady pro rozhodnutí, neboť jak uvedl, nevěděl, že správní orgán neakceptoval jeho omluvu. Stěžovatel nesouhlasí se závěrem soudu, že do spisu nebyly doplňovány žádné nové podklady. Správní spis byl doplněn minimálně o protokol z ústního jednání v nepřítomnosti stěžovatele. Stěžovatel také namítá, že poučení o možnosti seznámit se s podklady pro

pokračování

vydání rozhodnutí mu bylo sděleno současně s vyrozuměním o pokračování v řízení po podaném odporu, což odporuje judikatuře (rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 22 A 52/2013-58). Stěžovatel měl být vyzván k vyjádření se k podkladům po konání ústního jednání. Pokud by se tak stalo, dozvěděl by se, že se konalo ústní jednání v jeho nepřítomnosti, a nepochybně by dodal lékařskou zprávu prokazující nemožnost účastnit se jednání.

[9] **Žalovaný** se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s posouzením věci krajským soudem. Stěžovatel byl v předvolání poučen o náležitostech případné omluvy z jednání a taktéž o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí s uvedením lhůty. Mohl se tedy seznámit i s protokolem z ústního jednání.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Kasační stížnost je přípustná. Jelikož jde o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)), zabýval se soud otázkou, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu § 104a s. ř. s.

[11] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[12] Stěžovatel sám v kasační stížnosti k její přijatelnosti nic neuvedl. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel v kasační stížnosti nevznáší žádné právní otázky, které by nebyly judikaturou řešeny, byly řešeny rozdílně či by měly být vyřešeny jinak. Pochybení krajského soudu, které by mohlo mít vliv na stěžovatelovo hmotněprávní postavení, Nejvyšší správní soud neshledal.

[13] Nejvyšší správní soud neshledal rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným. Vadu nepřezkoumatelnosti je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu jako nemožnost zjistit v rozhodnutí jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Nejvyšší správní soud přitom konstantně judikuje, že není úkolem soudu detailně odpovídat na každý dílčí argument v žalobě. Smyslem soudního přezkumu je vypořádat se obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19, či ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33). Totéž platí ve vztahu k odkazům na dle názoru stěžovatele obdobné případy.

[14] Podstatou žalobní argumentace byl nesouhlas s posouzením včasnosti a důvodnosti stěžovatelovy omluvy z jednání u správního orgánu prvního stupně. Krajský soud odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23, ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66, ze dne 17. 10. 2018, č. j. 3 As 248/2017-37, či ze dne 9. 12. 2019, č. j. 1 As 407/2018-56), kterou na danou věc

správně aplikoval. Krajský soud popsal situaci posuzovanou v nynějším případě a stěžovatelu omluvu nepovažoval za včasnou bez ohledu na skutečnost, zda jejím důvodem byla pracovní neschopnost či úraz. Stěžovatelem zmiňované případy se skutečně týkají skutkově zcela jiných situací, v nichž byla omluva včasná, ovšem soudu vznikly pochybnosti o její důvodnosti (2 Ads 332/2019), nutnosti akceptovat omluvu učiněnou z důležitých důvodů až po proběhlém jednání (7 As 9/2009) či hodnocení důvodů omluvy u rozsudku pro zmeškání (2 Cdon 1027/96). Krajským soudem popsaná situace v nynější věci však nebyla s žádnou s těchto věcí srovnatelná.

[15] Z judikatury Nejvyššího správního soudu taktéž vyplývá, že nevyrozumění o nepřijetí omluvy z účasti na jednání nezpůsobuje bez dalšího nezákonnost postupu správního orgánu. Vždy je třeba přihlídnout ke konkrétním skutkovým okolnostem a časovému prostoru, který zbývá od doručení omluvy správnímu orgánu do začátku nařízeného ústního jednání. Doručí-li účastník řízení nebo jeho zástupce omluvu z jednání v krátkém časovém odstupu před jednáním, je možné po něm požadovat, aby se sám a zavčas přesvědčil o osudu své žádosti o přeložení ústního jednání (srov. např. rozsudky ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 53/2013-37, ze dne 1. 8. 2013, č. j. 9 As 90/2012-31, nebo ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009-99). Stěžovatel si tak měl a mohl například telefonicky ověřit, zda jeho omluvu považuje správní orgán za náležitou.

[16] Ve vztahu k námitkám týkajícím se porušení práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí lze uvést, že rozsudek Krajského soudu v Brně, na nějž stěžovatel odkazuje, byl ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšším správním soudem zrušen. Naopak z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009 – 243, pro nyní posuzovanou věc vyplývá, že není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu, pokud správní orgán souběžně s jiným úkonem v řízení (zde nařízení ústního jednání) stanoví lhůtu, ve které se účastník může vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vždy je třeba zkoumat, zda poté, kdy tak účastník učinil, či učinit mohl, byl správní spis doplňován či nikoli, a zda tak účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem na základě výzvy podle § 36 odst. 3 správního řádu seznámit. I v této otázce krajský soud postupoval souladně s judikaturními závěry. Stěžovatel byl o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí poučen. Pokud by svého práva využil, seznámil by se se všemi podklady, které spis v dané věci obsahoval, včetně protokolu o ústním jednání.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 větou první a odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, část III. 4). Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 11. července 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu